

Stewardessen ongelijk beloond

Dertien oudere cabine-medewerksters van de KLM proberen hun salarisachterstand terug te vorderen bij hun werkgever. De luchtvaartmaatschappij heeft hun te weinig ervaringsjaren gegeven, vindt ook de Commissie Gelijke Behandeling

Door Marieke Jansz

ROTTERDAM - Wie bij zijn salarissonderhandelingen niet goed optelt, kan daar zijn hele arbeidzame leven last van hebben. Sterker nog, omdat de pensioenopbouw afhankelijk is van het loon, kan het doorwerken tot aan de dood

Dertien stewardessen en pursers proberen daar met terugwerkende kracht iets aan te doen. Zij werken al sinds de jaren 60 en begin 70 bij de KLM, maar kregen pas vanaf begin jaren 80 vaste

contracten. Maar bij het vaststellen van het salaris werd hun soms jarenlange ervaring niet meegeteld.

„Werken als stewardess was een glamourbaantje” zegt Marion Duhnfort, al 33 werkzaam bij de KLM en inmiddels opgeklimmen tot purser (leidinggevend). Toen ze in dienst kwam (1969), kreeg ze een contract voor vijf jaar, net als al haar vrouwelijke collega's. Een dienstverband voor onbepaalde tijd was voorbehouden aan het zogenoemde 'kernkorps', dat uitsluitend uit mannen bestond. Aan het eind van de vijf jaar konden de stewardessen mits getrouwd en dus geen kostwinner - een 'stand-by contract' krijgen. Dat betekende vooral veel onzekerheid. „Soms werkte je je de blaren dan weer zat je maanden thuis”. In 1976 moderniseerde de luchtvaartmaatschappij het personeelsbeleid en werd het vijfjaars contract afgeschaft. Stewardessen zoals Duhnfort die toen al stand-by waren, profiteerden daar niet gelijk van. Pas begin jaren 80 vroeg de KLM hen weer te

rug. „We waren hartstikke blij want we mochten weer vliegen en waren verlost van de onzekerheid”. Dat de jarenlange ervaring daarbij niet in het salaris zichtbaar werd was 'wel eens frustrerend'. Maar de stewardessen waren terug in de lucht en konden zelfs purser worden, dus geen geklaag. Zo kon het gebeuren dat een stewardess met 23 jaar ervaring hetzelfde salaris kreeg als een collega die nieuw was in het vak.

Maar nu, een kwart eeuw later, vindt het kleine groepje vrouwen dat al die tijd in dienst is gebleven, het mooi geweest. Temeer omdat de KLM begin jaren 90 een grote groep vrouwelijke pursers die minder verdienden dan hun mannelijke collega's wél compenseerde. Daar was wel vijf jaar juridisch touwtrekken voor nodig, met een uitspraak van de Hoge Raad als sluitstuk.

De voormalige stand-by stewardessen werden daarbij 'over het hoofd gezien'. De compensatie gold alleen voor de vrouwen die voor 1 januari 1977 in dienst

kwamen. Duhnfort: „De KLM heeft ons groepje weggedrukt”.

Volgens de Commissie Gelijke Behandeling (CGB), die de dertien vrouwen eind vorige week in het gelijk stelde, loopt hun achterstand in salaris op tot 25 procent. Bij de pensioenopbouw bedraagt de achterstand in het ergste geval 22 jaar. Niet meegerekend is het feit dat sommige stewardessen door het negeren van hun ervaring pas veel later naar een hoger niveau (pursers of assistent-pursers) konden doorstromen. Om hoeveel geld het in zijn totaliteit gaat, weet de commissie niet. Ad vocaat Gabi van Driem van de vrouwen becijferde dat de achterstand in 2000 was opgelopen tot 210.000 tot 280.000 gulden per persoon (96.000 tot 127.000 euro) het pensioen niet meegerekend.

KLM zegt het officiële oordeel van de CGB nog niet te hebben ontvangen en wil pas volgende week reageren. De vrouwen stappen naar de rechter als de KLM niet positief reageert.